

Kattrup, ikke havde tilstrækkeligt Blik for Betydningen af at faa en Bane derop, og samtidig var der Dele af Befolkningen i Horsens By, som gjorde det Ræsonnement gældende, at de ikke vilde have en Bane, som tog Oplandet fra Smedegade. Naar jeg fremdrager de gamle Fejl, er det ikke, fordi jeg vil, at Horsens By skal lide under dem, men jeg har gjort det, fordi jeg mener, at jeg derved kan begrunde min Fordring om, at naar Horsens By nu vil have reformeret sine Jernbaner i nordvestlig og sydvestlig Retning, maa Byen være klar over, at de staar lige nær overfor de to Baner, og at den maa yde forholdsvis det samme Tilskud til Reformering af de to Jernbaner, som betjener det vestlige Opland til Horsens. Jeg er sikker paa, at naar Horsens tegner et saadant Tilskud, vil Skanderborg Amts Kommune ogsaa erkende sin Forpligtelse overfor Baneanlægget fra Horsens til Jyllinge Station. Jeg haaber, at der maa komme Samarbejde i Stand mellem de forskellige Faktorer i Horsens-Egnen angaaende Banespørgsmaalet, saa det kan blive ordnet saaledes, at det bliver til Gavn og Glæde baade for Horsens By og for Oplandet. Jeg tror, der er Mulighed for en saadan Løsning, naar vel at mærke Horsens har en klar Følelse af, at den er forpligtet til at være med til at reformere Horsens—Bryrup-Banens Forhold, lige saavel som den har Forpligtelse overfor Banen fra Horsens til Ejstrup.

Til Slutning vil jeg henstille til den højtærede Trafikminister og til det kommende Udvalg at have Horsens—Bryrup-Banen i velvillig Erindring. Jeg maa have Lov til at gøre opmærksom paa, at Staten har $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. anbragt i den Bane, saa den har økonomiske Interesser der. Jeg haaber, at den Bane ikke maa blive Stifbarn, men at den maa faa den nødvendige Forbedring samtidig med, at Banen fra Horsens til Ejstrup bliver gennemført. Jeg tror, at Spørgsmaalet kan løses, naar der blot vises den rette Forstaaelse af Pligt og vises Fordragelighed under de Forhandlinger, som skal til, for at Spørgsmaalet kan blive ordnet tilfredsstillende.

P. Th. Nielsen: Jeg havde den Ære at være Medlem af den Jernbanekommission, som blev nedsat i 1904, og jeg var med til at overveje forskellige af de Baneanlæg, som endnu bliver drøftet. Blandt de Baneanlæg, som den Gang var paa Tale og senere er blevet gennemført, var der et, som havde min særlige Interesse, det var den store

midtjydske Længdebane fra Funder til Bramminge. Jeg stod den Gang i livlig Vekselvirken med den daværende Repræsentant for Bræstrup-Kredsen, Laust Jensen, som havde langt større Kendskab til de Egne end jeg, og han forsynede mig den Gang med forskellige Oplysninger, som kom mig til Nytte under mit Arbejde i Kommissionen. Funder—Bramminge-Banen fik vi vedtaget, og forhaabentlig kan vi nu snart se dens Bygning tilendebragt. Det var forudsat, at den skulde koste 5,300,000 Kr., og af Finanslovene for Aarene fra 1911—12 til 1915—16 inklusive fremgaar det, at der er bevilget 3,450,000 Kr. dertil, og dette Beløb er forbrugt paa omtrent 100,000 Kr. nær. Paa Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar er der optaget en Bevilling paa 1 Mill. Kr. til dette Anlæg, og den højtærede Minister har nu, som de Herrer vil se af Finanslovsforslagsbetænkningen, til anden Behandling stillet Ændringsforslag om yderligere til dette Anlæg at bevilge 500,000 Kr. Jeg er ham taknemmelig, fordi han har stillet dette Forslag, thi hvis det vedtages, vil der kunne sættes tilstrækkelig Kraft paa Anlægget af denne Bane, og saa kan vi forhaabentlig inden ret længe se dette Anlæg tilendebragt. Det vil betyde overordentlig meget for de paa-gældende Egne, at denne Bane kommer, og den vil for øvrigt for Trafikken i dens Helhed, navnlig i Jylland, betyde overordentlig meget, fordi den vil i høj Grad være i Stand til at aflaste, ikke alene Vestbanen, men ogsaa Østbanen, og det trænges der meget til. Ogsaa det maatte begrunde, at man med Kraft fremmer Arbejdet paa dette Baneanlæg.

Men naar man fik en saadan Bane, maatte det ligge nær at søge Tilslutning til denne Bane fra de to Privatbaner, der fra Horsens gik mod Vest, nemlig Horsens—Tørring-Banen og Horsens—Bryrup-Banen, og det laa ret nær for mig, som repræsenterer en Valgkreds, gennem hvilken begge disse Baner gaar, i Jernbanekommissionen at stille Forslag om at forlænge disse Baner ud til den eventuelle Længdebane: Funder—Bramminge. Dette Forslag fandt den Gang enstemmig Tilslutning i Jernbanekommissionen af 1904. Ved Jernbaneloven af 1908 ændredes imidlertid Retningen for Tørringbanens Vedkommende, idet det blev vedtaget, at den skulde gaa til Thyregod i Stedet for at forlænges til et Punkt paa den midtjydske Længdebane. Dette Projekt er imidlertid ikke gennemført, og der er kommet andre Planer op siden, blandt andet Planer om at forlænge Horsens—Tørring-Banen